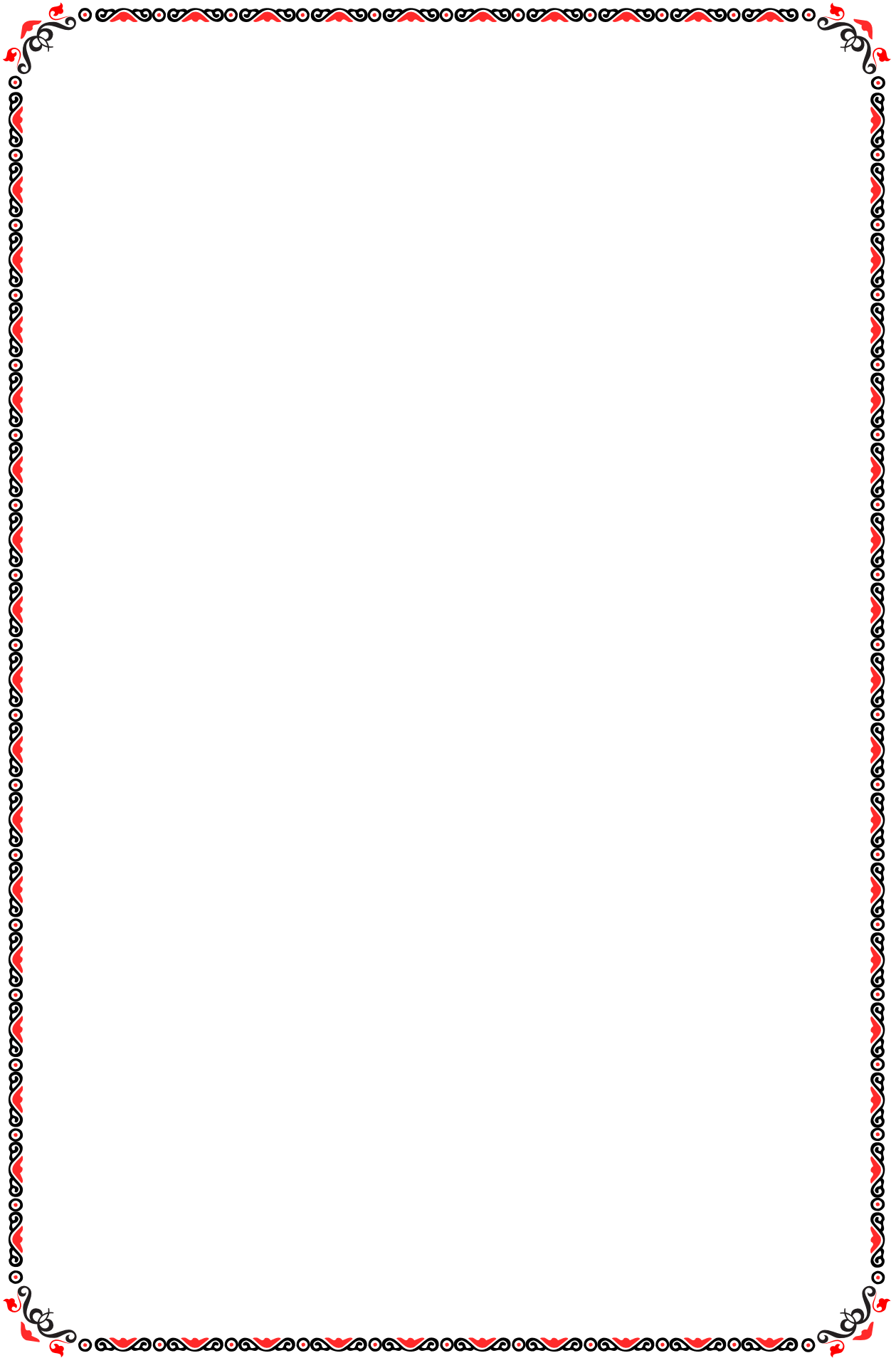

SINODICONUL ORTODOXIEI

RÂNDUIALA SLUJBEI DIN DUMINICA ORTODOXIEI

Sinodul local din Constantinopol care a avut loc în anul 842, întărind hotărârile dogmatice ale Sinodului al VII-lea A-toată-lumea, a înființat sărbătorirea anuală a biruinței Ortodoxiei asupra eresurilor. Sfântul Metode, Patriarhul Constantinopolului, care se afla în fruntea Soborului, a alcătuit în acest scop o rânduială deosebită a Dreptei Credințe. Odată cu răspândirea credinței celei curate a ortodoxiei, această rânduială s-a înrădăcinat în întreaga Împărăție a Răsăritului Creștinesc, iar această pravilă începu să se săvârșească pretutindeni în întâia duminică a Postului Mare sub numele de slujba «Rânduielii Duminicii Ortodoxie» mai întâi de către arhierii eparhiilor în catedrale, ca apoi, câștigând norodul spre buna învățătură și înțelepciune, a ajuns a fi săvârșită și de parohiile bisericilor și de stareții mănăstirilor.

Acest text al Sinodiconului este scris la sfârșitul unui manuscris al Faptelor Apostolilor, Epistolelor și Apocalipsei, cu titlul: «**Definiția (Horos) celui de-al 7-lea Sf. Sinod**». Textul Sinodiconului este scris frumos cu roșu și negru și ne-a parvenit însoțit de notația efonetică. Textul a fost intenționat pentru a fi cântat cu solemnitate, așa cum se citește Apostolul sau Evanghelia, și nu pur și simplu citit. O serie de nume, mai ales cele ale lui Simeon Stâlplnicul și Teodor Studitul, au o importanță deosebită. Cuvintele: «Dumnezeu să dea pace împărăției lor. Împărate ceresc, apără-i pe cei pământești!» sunt după cât se pare, specifice acestui manuscris. Cele 7 paragrafe numerotate sunt numerotate astfel pe marginea manuscrisului.

Datori suntem lui Dumnezeu ca o dată pe an să-I aducem mulțumire în acea zi când am redobândit Biserica lui Dumnezeu, s-au dovedit dogmele adevăratei credințe și s-au aruncat hulele răutății. Urmând ziselor proorocești, învățăturilor apostolice, și întemeindu-ne pe cele din Evanghelia, ne adunăm în această zi de prăznuire. Căci Isaia spune că ostroavele vor fi înnoite către Dumnezeu, înțelegând prin ostroave - bisericile neamurilor, prin biserici nu mărețele lăcașuri bisericesti, ci plinătatea celor ce cu credință și evlavie se roagă în ele cu laude și cântări. Apostolul îndeamnă la același lucru, când ne poruncește ca «**așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm**», și spunând că «**oricare s-a făcut întru Hristos, faptură nouă este**» - să ne înnoim. Apoi sunt cuvintele Domnului, care trebuiesc luate profetic: «**Și se făceau atunci înnoirile în Ierusalim, și era iarnă**», a spus El. Prin iarnă se înțelege: fie cea duhovnicească (iarna) potrivit căreia neamul jidovesc ridică vârtejuri de sete de sânge și turbare împotriva Mântuitorului nostru, fie ceea ce tulbură simțurile trupei când se schimbă vremea și se face ger.

Caci era o iarna cu noi – una îndelungată și grea, și nu numai un anotimp trecător – ci una de mare răutate, răspândind sălbaticie, dar acum a înmugurit nouă întâiul anotimp, primăvara darurilor lui Dumnezeu, în care ne-am adunat împreună să aducem jertfă de laudă lui Dumnezeu, roada faptelor bune; sau, cum spune mai bine psalmul: «**Vara și primăvara Tu ai zidit pre ele. Adu-ți aminte de aceasta!**» Pentru vrăjmașii

care Îl ocărăsc pre Domnul și în cele din urma defăimează Sfânta Lui slăvire în sfintele icoane, înalțându-se cu semeție în hulele lor, Domnul minunilor îi va zdrobi, și va prăvăli la pământ îndrăzneala lor. El nu trece cu vederea glasul celor ce-I striga: **«Adu-Ți aminte, Doamne de ocara robilor Tăi, care am sprijinit în sânul meu, a multe limbi. Care ocărăra pizmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărat schimbarea unsului Tău».**

Căci «unsul» înseamnă cei ce au fost mântuiți prin moartea Sa și au crezut în El, prin propovăduirea cuvântului și prin închipuirea în icoane. Pentru ca în acest fel marea lucrare a economiei Sale, împlinită prin Cruce și patimile îndurate și minunile pe care le-a lucrat atât înainte cât și după Cruce, este făcută cunoscută celor ce s-au mântuit. Iar pilda patimilor Sale trece la Apostoli și apoi la mucenici, și coboara prin ei, la mărturisitori și asceți.

Aceasta este ocara, cu care pizmașii Domnului au ocărat, cu care au ocărat schimbarea unsului Său, pe care o are în vedere Dumnezeuul nostru. Inima Sa este plină de mângâiere, și El este înduplecat de rugăciunile Maicii Sale, și ale Apostolilor și tuturor sfinților. Căci și ei împărtășesc ocările ce I S-au adus, și cu El împreună s-au batjocorit și în icoane, așa încât în felul în care au împărtășit cu El pătimirile cărnii, în același fel au împărtășit cu El și necinstirea icoanelor. Dumnezeu a lămurit în cele din urmă voia Sa de acum și a făcut încă o dată ceea ce a îndeplinit mai înainte. Căci mai înainte, după ce au trecut mulți ani când sfintele icoane au suferit defăimare și rușine, El Și-a recăpatat închinarea. Acum, pentru a doua oară, după o scurtă vreme de treizeci de ani de răutate, El a redat sufletelor noastre nevrednice slobozirea din defăimare, mântuirea celor ce pătimesc, a reînnoit mărturisirea evlaviei, a întărit cinstirea icoanelor, și praznicul ce aduce toate aceste daruri mântuitoare. Căci în icoane noi contemplăm patimile învățătorului pentru mântuirea noastră, Crucea, mormântul, porțile și încuietorile iadului, luptele mucenicilor, cununile lor, mântuirea însăși, pe care Judecătorul luptei și Dătătorul de premii și de cununi a dat-o în mijlocul pământului. Astăzi prăznuim această sfântă zi, și bucurându-ne împreună în psalmi și cântări aducem rugăciuni și ectenii. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeuul nostru? Tu ești Dumnezeu Cel Ce faci minuni! Căci Tu îi rușinezi pe cei ce nu Te slăvesc, și pe cei ce îndrăznesc cu semeție să lupte împotriva icoanei Tale îi faci fricoși și îi pui pe goană. Dar aici este mulțumirea către Dumnezeu și izbânda strălucită asupra vrăjmașilor credinței; și încă o hotărâre puternică și amănunțită limpezeste aceste neînțelegeri și lupte ce au avut loc împotriva iconoclaștilor. Acum când ne sălășluim în Ierusalimul cel de sus, în locul de odihnă de după trecerea prin pustie, urmându-i lui Moise, și mai mult, supunându-ne dumnezeieștii porunci, așezăm un stâlp din pietre tari, gata să fie scris, este drept și cuviincios ca să înscriem în inimile fraților binecuvântările ce se cuvin celor ce au păzit Legea și blestemele pe care și le-au atras asupra lor nelegiuții.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, spre locul obișnuit unde se află arhierul în veșminte, vin din altar arhimandriții, egumenii, preoții, diaconii, preoții scot icoana Mântuitorului și a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și le pun pe analogul din mijlocul bisericii. De se va întâmpla ca arhierul să nu fie de față la această slujbă (în parohiile de mir sau mănăstiri), cuvintele acestuia se rostesc de preot. Textul a fost intenționat pentru a fi cântat cu solemnitate, așa cum se citesc Apostolul sau Evanghelia, și nu pur și simplu citit. Începe diaconul:

Binecuvântează, Stăpâne.

Arhiereul (sau starețul):

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, acum și pururea și în vecii vecilor!

Strana: **Amin. Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule...** (rugăciunile începătoare). **Doamne miluiește** (12 ori). **Veniți să ne închinăm...**

Apoi Psalmul 74

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău, povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, eu dreptatea voi judeca. Topitu-s-au pământul și toți cei ce locuiesc pe dânsul: eu am întărit stâlpii lui. Zis-am celor fărădelege, nu faceți fărădelege și celor ce greșesc, nu vă înălțați cornul. Nu vă ridicați asupra înălțimii cornul vostru și nu grați împotriva lui Dumnezeu nedreptate. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munți pustii. Că Dumnezeu judecător este: pe acesta smerește și pe acesta înalță. Că paharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură și au abătut din aceasta în aceasta, însă drojdiile lui nu s-au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța cornul dreptului.

Slavă..., Și acum... Aliluia (trei ori). Apoi diaconul zice ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă Biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Înalt Preasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru sau Episcopul nostru (N) și pentru cinstita preoție și întru Hristos

diaconie și pentru tot clerul și norodul Domnului să ne rugăm.

Pentru cei binecredincioși conducători ai României, pentru sănătatea și mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință viețuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru înbelșugarea roadelor pământului și pentru vremi cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pre ape, pre pământ, pre uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu ochi milostiv la sfânta Sa Biserică și să o păzească pe ea nevătămată și nebiruită de eresuri și de credințe deșarte, și cu pacea Sa să o îngrădească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să potolească dezbinările ei și cu puterea Sfântului Duh să îi întoarcă pe toți care s-au abătut de la cunoștința adevărului și să îi numere cu turma Sa aleasă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să lumineze cu lumina înțelepciunii Dumnezeiești cugetele care s-au întunecat cu necredința, iar pe credincioșii săi să-i întărească și neclintiți în ortodoxie să-i păzească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se izbăvească ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pre Preasfânta, curata, prea binecuvântata, slăvita, stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Pre noi înșine și unul pre altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Dumnezeu este Domnul, și S-au arătat nouă... glasul 4

Mulțumiți fiind noi, nevrednicii, robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce ni s-au făcut nouă, slăvindu-Te Te lăudăm, bine Te cuvântăm, mulțumim, cântăm și preaslăvim a Ta bună milostivire, și ca niște robi cu dragoste strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., glasul al-3-lea

De binefacerile Tale și de daruri, învrednicindu-ne în dar ca niște robi netrebnici Stăpâne, alergând cu osârdie către Tine, mulțumire după putere Îți aducem și slăvindu-Te pe Tine, ca pe Făcătorul de bine și Ziditorul strigăm: Slavă Ție, preaîndurate Dumnezeule.

Și acum..., glasul al-4-lea

Precum a înălțimii de sus podoabă, și pe cea de jos frumusețe ai arătat- o sfintei sălășluiri a slavei Tale, Doamne, întărește-o pe aceasta în vecii vecilor și primește pentru Născătoarea de Dumnezeu, rugăciunile noastre pe care neîncetat Ție ți le aducem, Viață și Înviere a tuturor!

Diaconul: Să luăm aminte! Arhiereul: Pace tuturor! Citețul: Și duhului tău! Diaconul: Cu înțelepciune, să luăm aminte! Prochimen, glas al 4-lea:

Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Domnului Dumnezeului nostru vor înflori.

Stih: Veselise-va dreptul de Domnul și va nădăjdui întru El.

APOSTOLUL *(cap. 16, stih.: 17-20)*

Din Epistola către Romani a sfântului apostol Pavel, citire!

Fraților, vă îndemn să vă păziți de cei ce fac împerecheri și sminteli împotriva învățaturii, care voi v-ați învățat; și vă feriți de ei. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine, înșală inimile celor proști. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi; și voiesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău. Iar Dumnezeuul păcii să zdrobească pre satana sub picioarele voastre curând. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi!

Aliluia (de trei ori)

EVANGHELIA *(cap. 18, stih.: 10-18)*

Din sfânta Evanghelie de la Matei citire!

Zis-a Domnul: Căutați să nu defăimați pre vreunul dintr-acești mai mici; că zic vouă: că Îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri. Că au venit Fiul Omului să mântuiască pre cel pierdut. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și se va rătăci una dintr-însele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în munți, și mergând caută pre cea rătăcită? Și de i se va întâmpla să o găsească pre ea, amin grăiesc vouă, că se bucură de dânsa mai vârtos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s-au rătăcit. Așa nu este voia înaintea Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară unul dintr-acești mici. Și de îți va greși ție fratele tău, mergi și-l mustră pre dânsul între tine și între el singur; deci, de te va asculta, ai dobândit pre fratele tău. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă pre unul sau doi, ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot graiul. Iar de nu i va asculta pre ei, spune-l soborului; și de nu va asculta nici de sobor, să-ți fie ție ca un păgân și vameș. Amin grăiesc vouă: oricâte veți lega pre pământ, vor fi legate în cer; și oricâte veți dezlega pre pământ, vor fi dezlegate în cer.

Slavă Ție Doamne, slavă Ție!

Apoi ectenia:

Miluieste-ne Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Înalt Preasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru sau Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, milostive Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Cela ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci aștepți întoarcerea și pocăința lor, întoarce-i pe toți cei rătăciți la Sfânta Ta Biserică, rugămu-ne Ție, Milostive Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Cel ce ai zidit această lume spre slava Ta, fă ca și cei ce se împotrivesc cuvântului Tău să se întoarcă și împreună cu toți credincioșii, cu credință adevărată și bine cuvântare, pe Tine, Dumnezeul nostru, să Te proslăvească, rugămu-ne Ție, Atotputernice Făcătorule, auzi-ne și ne miluieste !

Cel ce ne-ai dat nouă porunca Ta ca să Te iubim pe Tine, Dumnezeul nostru, și pe aproapele nostru, fă ca mâniile, dușmăniile, supărările, camăta, încălcările de jurământ și alte fărădelegi să se stingă, iar dragostea adevărată să împărățească în inimile noastre, rugămu-ne Ție, Mântuitorul nostru, auzi-ne și cu milostivire ne miluieste.

Ecfonis: Auzi-ne pe noi Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii pentru păcatele noastre și ne miluieste pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieste. Și cel mai mare, citește următoarea rugăciune:

Dumnezeule preaînalte și Ziditorule a toată făptura, Cela ce umpli toate cu slava Ta și pe toate le ții cu puterea Ta, Ție,

Izvorului a toate darurile Domnului nostru aducem mulțumire noi, nevrednicii, că nu Te întorci de la noi pentru fărădelegile noastre, ci ne arvunești pe noi cu îndurărilor Tale. Tu spre mântuirea noastră ai trimis pe Unul născut Fiul Tău și ai binevestit nemăsurata Ta pogorâre către neamul omenesc: că cu vrere nu voiești moartea păcătosului, și aștepti să ne întoarcem la Tine și să fim mântuiți: Tu, pogorând spre neputința firii noastre, ne întărești pe noi cu Atotputernicul Har al Sfântului Tău Duh, ne mângâi cu mântuitoarea credință și cu nădejdea desăvârșită a veșnicilor bunătăți și povățuindu-i pe aleșii Tăi în Sionul cel de sus, ca pe lumina ochiului îi păzești.

Mărturisim Doamne, marea și neajunsa Ta iubire de oameni și milostivire. Dar văzînd alunecările multora, cu osârdie Te rugăm, Atotbunule Doamne: caută la Biserica Ta și vezi că deși de am primit cu bucurie bunăvestirea Ta, dar spinii deșertăciunii și ai patimilor o fac pe dânsa puțin-roditoare, iar în alții și fără de rod, și, înmulțindu-se fărădelegile unii prin eresuri, alții prin dezbinare se împotrivesc adevărului Tău evanghelic, se îndepărtează de moștenirea Ta, se leapădă de Harul Tău și se răpun spre judecata preasfântului Tău Cuvânt. Preamilostive și Atotputernice, nu Te mânia până în sfârșit, Doamne! Fii milostiv, Te roagă Biserica Ta, știindu-Te pe Tine ocârmuitorul și săvârșitorul mântuirii noastre, Iisuse Hristoase, fii nouă milostiv, întărește-ne pe noi cu puterea Ta în Dreapta Credință, luminează ochii celor ce rătăcesc cu lumina Ta dumnezeiască, ca să înțeleagă adevărul Tău: înmoaie înăsprirea lor și deschide-le auzul, ca să audă glasul Tău și să se întoarcă către Tine, Mântuitorul nostru. Îndreptează, Doamne, fărădelegile lor și viața lor străină de buna cuviință creștinească fă ca toți întru sfințenie și fără de prihană să viețuim, și așa mântuitoarea credință să se înrădăcineze și purtătoare de rod în inimile noastre să fie. Nu întoarce fața Ta de la noi, Doamne, dă-ne nouă bucuria mântuirii Tale dă Doamne și păstorilor Bisericii Tale râvnă sfântă, și cu duhul Evangheliei dospește grija lor pentru

mântuirea și întoarcerea celor rătăciți. Ca așa fiind toți povățuiți, să ajungem unde este credința desăvârșită, împlinirea nădejzii și dragostea adevărată și acolo cu preacinstitele cete ale puterilor cerești să Te preaslăvim pe Tine, Domnul nostru, pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă de trei ori pe glasul al 7-lea:

Cine este mare ca Dumnezeu nostru? Tu ești Dumnezeu Carele faci minuni!

Ziua Ortodoxiei prăznuind, o, neam drept-slăvitor! Să-L slăvim cel mai mult pe Pricinuitoarul tuturor bunătăților, pe Dumnezeu, Carele este binecuvântat întru toți vecii. Acesta este Dumnezeu nostru, Carele rânduiește și întărește moștenirea Sa iubită Sfânta Biserică, pe strămoșii care au căzut prin călcarea poruncii mîngîindu-i cu cuvântul Său nemincinos, a cărei temelie a pus-o încă în rai. Acesta este Dumnezeu nostru, Carele povățuindu-ne către acea făgăduință mântuitoare, nu fără de mărturii Sieși o lasă, ci vrînd să se săvârșească mântuirea, vestita mai înainte întâi prin strămoși și prooroci, în multe chipuri arătînd-o. Acesta este Dumnezeu nostru, Care de multe ori și în multe feluri a grăit părinților prin prooroci, în zilele din urmă a grăit nouă prin Fiul, Care și veacurile Le-a făcut, vestindu-ne bunăvoința Tatălui pentru noi, ne-a deschis tainele cerești, ne-a încredințat cu puterea Sfântului Duh despre adevărul buneii vestiri, a trimis pe apostoli în toată lumea ca să propovăduiască Evanghelia Împărăției, a întărit-o pe aceasta cu multe puteri și minuni. Acestei descoperiri mântuitoare urmînd, de această veste bună ținîndu-ne,

Aici clerul împreună cu norodul binecredincios mărturisește cu glas biruitor:

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pămîntului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut,

nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din cer și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă și sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să vie. Amin.

Apoi cu glas înalt diaconul rostește:

Aceasta este credința apostolească!

Aceasta este credința strămoșească!

Aceasta este credința dreptslăvitoare!

Această credință lumea a întărit!

Încă și soboarele sfinților părinți și predaniile și scrierile lor împreună-glăsuitoare cu Dumnezeiasca descoperire, le primim și le întărim.

Chiar dacă și acestei pronii a Domnului pentru noi și mântuitoarei descoperiri dușmanii Ortodoxiei i se împotrivesc, pomeni-va atunci Domnul ocara robilor Săi: slava hulitorilor o a ocărât-o și pe cei îndrăzneți și vrăjmași Dreptei Credințe fricoși și grabnici la fugă i-a arătat. Precum pe cei care își cucernicesc a lor minte întru ascultarea Dumnezeieștii descoperiri și care s-au nevoit pentru aceasta, îi ferim și îi laudăm; iar pe cei care se împotrivesc acestui adevăr și care nu s-au pocăit Domnului, Carele așteaptă întoarcerea și pocăința lor, urmând Sfintei Scripturi și Predaniei Bisericii dintru început ținându-ne, îi lepădăm și îi dăm Anateimei.

De aceea într-un glas zicem:

1. Celor ce mărturisesc întruparea Cuvântului prin cuvinte, cu gura, în inimă și minte, în scris și în icoane:

Veșnică să le fie pomenirea!

2. Acelora ce cunosc deosebirea după firi ale unuia și aceluiași ipostas al lui Hristos și Îi recunosc însușiri atât create cât și necreate, văzute și nevăzute, ca pătimitor și nepătimitor, mărginit și nemărginit cei ce atribuie naturii dumnezeiești cele necreate, iar naturii omenești celelalte însușiri, printre care și mărginirea, și proclamă aceasta atât în vorbă cât și în icoane:

Veșnică să le fie pomenirea!

3. Acelora care crezând și mărturisind, propovăduiesc cuvintele Evangheliei în scrieri, în fapte și în forme, și adună acestea într-o singură datorie ce cuprinde atât propovăduirea prin cuvinte, și întărire sigură a adevărului prin icoane:

Veșnică să le fie pomenirea!

4. Acelora care își sfințesc buzele prin cuvânt, și celor ce se sfințesc prin auzirea acestor cuvinte, cunoscând și propovăduind, ca și ochii celor ce se sfințesc prin sfintele icoane, conducând astfel mintea către cunoașterea de Dumnezeu, ca și prin bisericile sfințite, sfintele vase și alte sfinte comori:

Veșnică să le fie pomenirea!

5. Acelora ce cunosc faptul că toiagul și tablele, chivotul și candela, năstrapa și altarul înfățișau și prefigurau pe Prea Sfânta Fecioara Maria, Maica Domnului și de asemenea că aceste lucruri o prefigurau, iar ea nu s-a prefăcut în ele, căci era fecioară și după naștere a rămas fecioară, și prin urmare Fecioara trebuie să fie înfățișată în icoane și nu preînchipuită în chipuri (tipuri):

Veșnică să le fie pomenirea!

6. Acelora ce cunosc, primesc și cred în vedeniile proorocești, cărora însuși Dumnezeu le-a dat formă și chip, pe care corul proorocilor le aduc și le tâlcuiesc și care, întăriți de predania scrisă și nescrisă a Apostolilor, următori Părinților, înfățișează cele sfinte în icoane și le cinstesc:

Veșnică să le fie pomenirea!

7. Proorocului Moise, și tuturor proorocilor și dreptilor din vechiul testament care au proorocit despre întruparea, nașterea, răstignirea, învierea și înălțarea Mântuitorului Iisus Hristos:

Veșnică să le fie pomenirea!

8. Gherman, Tarasie, Nichifor și Metodie, Fotie adevărații mărturisitori și arhierii ai lui Dumnezeu, și toți patriarhii, arhierii, cuvioșii, stareții, mucenicii, împărații sfinți și pe toți care au propovăduit ortodoxia, îi laudăm ca pe niște frați și ca pe cei ce dorim să îi avem ca pe părinții noștri, spre slava și cinstea adevăratei credințe pentru care au luptat ei, și grăim:

Veșnică să le fie pomenirea!

Așa cum au văzut proorocii, cum au propovăduit Apostolii, cum a primit Biserica, cum au dogmatizat învățătorii, cum înțelege împreună cu ei lumea locuită «oikumene», cum luminează harul, cum lămurește adevărul, cum a fost erezia izgonită, cum ne întărește înțelepciunea să proclamăm, cum a adevărit Hristos, tot așa gândim și noi, vorbim, propovăduim, Îl slăvim pe Hristos ca pe adevăratul Dumnezeu, și pe sfinții Săi, în cuvinte, în scrieri, în gânduri, în jertfe, în biserici, în icoane, slujind și preînălțându-L pe Unul Dumnezeu și Domn, și cinstindu-i pe sfinți din pricina Domnului lor ca pe cei ce sunt aproape de El și îi slujesc, și le dăm cinstirea cuvenită.

Aceste binecuvântări au ajuns până la noi, ca de la părinți la fiii ce sunt râvnitori pentru credința lor, iar blestemele îi covârșesc

pe ucigașii de părinți, care disprețuiesc poruncile Stăpânului. De aceea, noi, în comuniunea evlaviei, le aruncăm obștește blestemul pe care și l-au atras asupra lor.

1. Celor care tăgăduiesc ființarea lui Dumnezeu și spun că această lume de la sine s-a făcut și toate cele dintr-însa fără Pronia lui Dumnezeu și din întâmplare se fac: cum ar fi evoluționismul, precum că omul se trage din maimuță sau alte ideologii străine celei creaționiste: **Anatema.**

Poporul: *Anatema!*

2. Celor ce nebunește grăiesc că nu a trebuit pentru mântuirea noastră și spre curățirea păcatelor noastre să vină în lume Fiul lui Dumnezeu în trup și să primească patimă de bunăvoie, moarte și înviere: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

3. Celor care nu cred și nu mărturisesc că într-un singur ipostas al persoanei Mântuitorului Iisus Hristos sânt două firi, omenească și dumnezeiască, neamestecate, neschimbate, neîmpărțite și nedespărțite precum monofizismul: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

4. Celor care îndrăznesc să grăiască că Preacurata Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu nu a fost înainte de naștere, la naștere și după naștere Fecioară: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

5. Celor care nu cred că Duhul Sfânt i-a înțeleptit pe prooroci și apostoli și printr-înșii ne-a vestit nouă calea adevărată spre pocăință și a întărit aceasta cu minuni, și Carele acum în inimile dreptcredincioșilor creștini viețuiește și îi povățuiește la orice adevăr: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

6. Celor care nu primesc harul izbăvirii propovăduit în Sfânta Evanghelie ca singurul mijloc de curățire, luminare și desăvârșire înaintea lui Dumnezeu: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

7. Celor care cred în **REÎNCARNARE** și tăgăduiesc nemurirea sufletului, sfârșitul veacului, judecata ce va să fie și răsplata veșnică pentru faptele bune în ceruri, iar pentru păcate osândire: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

8. Celor care cutează a strecura în Simbolul Credinței o a doua purcedere, și din Fiul, a dumnezeirii Duhului Sfânt, arătând prin aceasta două cauze în unitatea ființială a Treimii, precum erezia Filioque: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

9. Celor ce stăruie în erezia iconoclastă și hulesc sfintele icoane pe care Sfânta Biserică le primește spre amintirea lucrărilor lui Dumnezeu și a bineplăcuților Lui, spre trezirea evlaviei celor ce le privesc pe ele și a dorinței de a urma sfinților, și celor care le numesc pe acestea idoli: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

10. Celor care tăgăduiesc vreuna din cele șapte Sfinte Taine ale bisericii lui Hristos: botezul, mirungerea, pocăința, Sfânta Împărtășanie, preoția (hirotonia), cununia și Sfântul Maslu: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

11. Celor care tăgăduiesc cele șapte sfinte soboare ecumenice și sfintele soboare locale ale sfinților părinți și predaniile lor care sunt într-un duh glăsuitoare cu Dumnezeiasca descoperire, și de Sfânta Biserică cea una dreptslăvitoare și sobornicească cu binecuvântare păstrate: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

12. Celor care predică sau contribuie direct sau indirect la promovarea pan-ereziei Ecumenismului, adică la crearea unei baze care să cuprindă toate dogmele și religiile, în care adevărul relevat va fi complet relativizat și pus la același nivel cu orice înșelăciune și concepție omenească și drăcească și care cultivă așa-numitele teorii: a mădularelor bolnave, a celor două biserici surori, a celor doi plămâni ai bisericii (Catolicismul și Ortodoxia), precum și teoria ramurilor în conformitate cu care diferitele confesiuni ar fi ramuri ale aceluiaș copac al Bisericii, iar fiecare ramură deține o parte a adevărului și așa împreună alcătuiesc totalitatea Bisericii: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

13. Celor care mențin ideologia serghianismului care a subjugat și subjugă biserica lui Hristos sistemului ateu comunist și încalcă sfintele canoane, tradiția patristică și dumnezeieștile dogme, și distrugând întreaga creștinătate, cred că salvează biserica lui Hristos: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

14. Tuturor ideologiilor care luptă împotriva adevăratei biserici ortodoxe prin care vine mântuirea omului, precum: new-age, yoga, teosofia, spiritismul, vrăjitoria, francmasoneria, ocultismul, satanismul care prin ecumenism pregătesc venirea lui Antihrist: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

15. Fiecărei inovații și acțiuni potrivnice Predaniei Bisericii și învățaturii lăsate de către sfinții Părinți: mediatizarea și legiferarea imoralității Sodomei și Gomorei, precum și sinuciderea conștientă discret numită eutanasiu: **Anatema!**

Poporul: *Anatema!*

Iar celor care se nevoiesc pentru Ortodoxie în cuvânt, scrieri, învățături, suferințe și viață bineplăcută lui Dumnezeu, ca unor apărători și lucrători ai dreptei credințe, împreună cu Biserica lui Hristos, săvârșind pomenirea de peste an, strigăm:

Sfinte binecredinciosule și întocmai cu apostolii împărat Constantin și maica ta Elena, dreptslăvitorilor împărați ai Răsăritului Creștinesc: Teodosie, Iustinian și ceilalți drept-credincioși împărați și împărătese ale Împărăției Creștinătății Răsăritului, rugați-vă lui Dumnezeu să ne lumineze calea în această lume plină de deșertăciuni cu viața voastră pilduitoare de slujitori ai lui Dumnezeu cu osârdia voastră dregătorească de mare folos pentru întărirea Bisericii lui Hristos!

Sfinte Nicodim de la Tismana, sfinte Paisie de la Neamț, sfinte patriarh Nifon al Constantinopolului, sfinte ierarh Ghelasie de la Râmneț, Sfinte Ioan Iacob din pustia Hozevei, Sfinte Ioane Maximovici și Sfinte Glicherie de la Slătioara rugați-vă lui Dumnezeu cel Unul în Treime să ne ferească de nenumăratele și feluritele ispite ale vremurilor de astăzi care se abat peste noi, nevrednici de a ne numi creștini ai vremurilor de pe urmă, din pricina puținătății noastre duhovnicești și asupra bunelor rânduiri ale vieții creștinești în Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos!

Dreptslăvitoarea Biserică a lui Hristos, cu slavă aducându-și aminte de cei ce s-au nevoit în evlavie și aceasta spre urmare arătând tuturor fiilor ei, dreptslăvitorilor creștini, asemenea are datoria să laude nevoițele acestora care prin mântuitoarea credință și faptele bune, pregătindu-se de fericirea veșnică, întăresc Ortodoxia.

Apoi cel mai mare rostește:

Tuturor sfințiilor Arhieriei ortodoxe dreptslăvitori, mulți ani trăiască (de trei ori).

Înalt Preasfinției Sale, Mitropolitul (sau episcopul) (N), mulți ani trăiască (de trei ori).

Preasfințiilor mitropoliți ortodoxe, arhiepiscopi și episcopi și la tot clerul bisericesc, mulți ani trăiască (de trei ori).

Preasfânta Treime, pe aceștia îi preaslăvește și îi întărește până la sfârșit în dreapta credință. Prin disputele, luptele și învățăturile lor pentru adevărata credință până la moarte, cerem lui Dumnezeu ca să ne călăuzească și să ne întărească până la sfârșit și să ne rugăm ca să fim arătați ca următori a vieții lor insuflăte de Dumnezeu.

Iar pe răzvrățiții și hulitorii dreptslăvitoarei credințe și ai Bisericii Tale Hristoase Dumnezeu nostru și pe cei care nu sunt în supunerea ei, întoarce-i și fă ca să vină la cunoștința adevărului Tău veșnic, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria a dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților. Amin!

După această rugăciune, cel mai mare zice:

Pre Tine Dumnezeule, Te laudăm, pre Tine, Doamne, Te mărturisim, pre Tine, preaveșnicule Părinte, tot pământul Te slăvește. Ție toți îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție Heruvimii și Serafimii cu neîncetate glasuri Îți strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea slavei Tale. Pre Tine Te laudă preaslăvita ceată a apostolilor, pre Tine Te laudă mulțimea proorocilor, pre Tine Te laudă prealuminata oaste a mucenicilor, pre Tine în toată lumea Te mărturisește sfânta Biserică, pre Părintele slăvirii celei neajunse, pre Cel închinat Unul-Născut Fiul Tău și pre Sfântul Mângâietorul Duh. Tu ești Împăratul slavei Hristoase, Tu ești al Părintelui pururea fiitor Fiu. Tu spre izbăvirea omului, luând fire de om, nu Te-ai îngreșat de pântecul Fecioarei, Tu, stricând boldul morții, ai deschis credincioșilor cereasca împărăție. Tu de-a dreapta lui Dumnezeu șezi întru slava Părintelui și credem că vei veni Judecător. Pre Tine dar, Te rugăm, ajută robilor Tăi, pre care i-ai mântuit cu cinstitul Tău Sânge. Învrednicește-i a împărății împreună cu sfinții Tăi întru veșnica Ta slavă. Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, îndreptează-i și îi înalță pre dânșii în veci. În toate zilele Te vom

binecuvânta pe Tine și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu ne rușinăm în veci. Amin.

Apoi strana cântă troparul praznicului:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare de greșalele noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și se cântă imnul sfântului Ambrosie al Mediolanului, iar în timpul acestei cântări arhiereul sau starețul, împreună cu toată sfințita adunare, sărută sfințele icoane de pe analoguri. După această rugăciune, cel mai mare zice:

Preotul: **Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!**

Strana: **Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori), Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează! și apolisul:**

Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile prea Curatei Maicii Sale, ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor!

Strana: **Amin!**